

MEDENİYETLER BEŞİĞİ FARSTAN KARANLIK İRAN'A - 2

Aşkın başkenti İran. Nizami 'nin, Fuzuli 'nin yurdu. Leyla ile Mecnun'un yurdu. Âşığın Leylası, yani leyli, yani gecesi.

Tanrısal aşk. Mitolojideki İştâr ve Gılgamış hikâyesi.

"El çek ilacımdan tabib kılma derdime derman,

Kim helakim zehr-i dermanındandır" diyen Fuzuli. Bu aşkın çaresizliğini, çarenin derdin kendisinin olduğunu ne güzel anlatmış.

İran sokaklarında 20'li yaşlarını aşmış bütün erkekler 'galyan' nargile çekerler. Sanki galyan çekerek geceye (leyle) erişirler. Belki tömbekide tütünle afyon karışıktır. Kalkıp giderken gözleri baygınlaşır, yürüyüşleri sallanır.

" Çekene ver, galyanı çekene ver,

Ben bu derdi çekemem yarab

Sen onu götür çekene ver" deyişini hatırladım. Galyanla donatılmış halde, avurtları çökük, emekçi elleriyle İranlılar nasıl soluyordu, şaşarak izledim. Adeta kendi gizli dünyalarına yürüyüşe çıkıyorlardı.

İran bu korku tüneline nasıl girdi? Aşkın payitahtı İran'da aşk nasıl karardı, yasaklandı, solduruldu, el ele tutuşmak bile günaha girmek için yeterli oldu?

Önce Sovyet Komünist Partisi çizgisindeki TUDEH ve gerilla savaşçısı Fedeyan-ı Halk imha edilmiş. Revizyonist SSCB yönetimi seyirci kalmış. İran soğuk savaşın İslami duvarı olacakmış, sıcak denizlere inmek isteyen Rusya'ya karşı. Ne tesadüf tam karşı devrim öncesi Şah Rıza Pehlevi Rusya ile doğalgaz ve petrol anlaşmaları yapmak üzereymiş !

Tam bu sıra ayaklanmalar başlıyor ve kara şeytan özgürlükler payitahtından (Paris'ten) uçakla İran'a indiriliyor.

Gül nasıl soldu, gün nasıl akşam oldu İran'da? Karşı devrimin ilk dört yılında kıyafet serbesti varmış. Sonra eşî türbanlılar devlet katında yükselmeye başlamış. Serbest piyasada ya da devlet işlerinde eşî türbanlılar ihale kazanmaya başlamışlar.

Dört yılda çoğalmış türbanlılar. Irak saldırıları hem milliyetçiliği, hem de ümmetçiliği perçinlemiş. Sonrasında kanun çıkarmışlar her dişi örtünecek diye. Hoşgörü ve tolerans dini olan İslam, İran'a giden her dinden insanı örtünmeye zorlamış ve başarmış da.

1983'ten sonra kurulan "*Fesad-i Ahlaki Komiteleri*" sokaklarda '*ahlak*' zabıtalığı yapmaya başlar.

İlk temasta ABD polisleri gibi hakları okunur, '*uyarı cezası*' verirler.

İkinci yakalamada türbansızın ailesi çağrılır, '*uyarı aile boyu*' yapılır.

Üçüncü yakalamada 70 şallakla (kırbaç) aleni mekân ve meydanlarda cezalandırılır.

Korku öylesine içselleştirilmiş ki, bugün 8 yıldır Türkiye'de mülteci olarak yaşayan bir kadını konuşturamadım.

İran-Irak savaşı, vatan-millet edebiyatını, kahraman-hain kültürünü oturtmuş. Bir saniyede kahraman bir saniyede hain olmak kanıksanmış.

'*Devrim*' mahkemeleri saatlik duruşmalarında idam hükmü verir hale gelmişler.

Sehpa bulamayınca iş aksamasın diye çöp kamyonlarının damperlerine bile suçlu asılır olmuş.

Humeyni döneminde dünyanın İran'a yaptırımları (abluka) ağırlaşınca, onlar da içine kapanarak en ufak muhalif hareketi ipe çekmişler. 5 kişinin sokakta gezmesi '*örgüt suçu*' .

O yıllarda bizde de "*Kenan Kanunları*" 3 kişinin bir arada dolaşmasını '*örgüt*' diye yasaklamıştı. Eh "*komşuda pişer, bize de düşer*" ne güzel laftır!

Urasturmas, allahın emriyle, kullanması idamla cezalandırılan olmuştur.